

pligtelser som neutral Stat i saa stort Omfang, saa nøje og saa samvittighedsfuldt som muligt. Villien til Neutralitet er — derom føler jeg mig fuldt overbevist — fælles for alle danske Partier, og derfor føler jeg mig ogsaa sikker paa, at enhver siddende Regering, hvilket Parti den end tilhørte, vilde have fulgt en lige saa ærligt ment og lige saa uforbeholden Neutralitetspolitik, som den nuværende høje Regering har gjort.

Der findes ikke nogen Politiker med Ansvar her i Landet, som ønsker at afvige fra denne Neutralitetspolitik, men det er ikke nok, at Regeringsmændene og de aktive Politikere føler dette Ansvar og handler derefter, her er vi i en Situation, hvor et Ansvar paahviler saa at sige enhver Borger, først og fremmest vil jeg sige Pressen, som — til min Glæde maa jeg anerkende, at den for den langt overvejende Dels Vedkommende har gjort det — maa lægge ikke lidt Baand paa de Egenskaber, der ellers er gode Egenskaber i Journalistik, Egenskaber, som fører Pressen fremad, for at vogte og agte paa Stillingen, som den er, og nøje varetage de Pligter, som i Kraft af den paahviler den. En stor Stats Overhoved, Præsident Wilson, har nylig udtalt Ord, som jeg synes er særlig egnede til at bringe til Forstaaelse baade i store og — ikke mindst — smaa Lande, hvor meget der kræves for Iagttagelse af en sand og ærlig Neutralitet, og i hvor høj Grad enhver Borger paa sin Plads skal medvirke til og ogsaa er i Stand til at medvirke til, at det Maal naas, at Landet bliver i fuld Sandhed og Virkelighed neutralt, saa at der ikke fra den ene eller den anden Side kan hentes frem Anker imod dets Optræden i saa Henseende.

Jeg har erkendt Regeringens gode og ærlige Villie til at opfylde sine Forpligtelser i den Situation, som er over os alle. Naturligvis kan der tvivles om enkelte af de trufne Foranstaltninger, men i det store og hele har vi kunnet staa sammen om, hvad der er foretaget, og vi haaber, at det kan blive ved at gaa saadan i Fremtiden. Tiden er ikke til indre politiske Omvæltninger, Systemskifter, Ministerkriser. Derfor har man ogsaa set, at saa godt som over alt i Verden har man under Villien til at staa sammen i det væsentlige samlet sig om den Regering, der i Øjeblikket sad, Regeringer af højst forskellig politisk Farve. Man har samlet sig om den uden Hensyn til, om dens politiske Farve eller Standpunkt behagede, samlet sig om den under den selvsagte

Forudsætning, at den ikke optræder som Partiregering, men at den handler som Landets Regering, at den skyder det partipolitiske i Baggrunden og de store, nationale Velfærdssynspunkter frem og i et neutralt Land først og fremmest dette, at den har Villien til at opretholde Neutraliteten helt ud og til paa ethvert Punkt at staa beredt til ogsaa at hævde Landets Forpligtelser som neutral Stat. Dermed følger ikke, at al Kritik overfor Regeringens Foranstaltninger er udelukket; det vilde ikke være sundt for Regeringen selv og meget lidt sundt for det hele. Regeringen maa ikke vente og vente sikkert heller ikke, at den i Læ af den nuværende Situation skulde kunne udøve en Art Diktatur. Der kan maaske være nogen Fare for i en Situation, hvor et saa overordentlig stort Ansvar hviler paa Regeringen, at den kommer til at betragte Opposition, der rettes mod denne eller hin af dens Handlinger, som noget, hvorover der falder et vist Skær af det upatriotiske, med andre Ord, Regeringen kan i en Situation som denne være udsat for Fristelsen til noget at forveksle sig selv med Landet. Men jeg haaber ikke, at Regeringen her vil falde for denne Fristelse. Jeg tror, den vil se, at der fra Folkerepræsentationens Side i alle Partier er en Villie til at holde inde med sin Kritik, selv om man maaske kunde mene, at den i og for sig var berettiget, holde inde med Kritikken paa saadanne Punkter, hvor Landets Stilling udadtil kunde skades derved, og at Regeringen vil se, at der i den Kritik, der rettes overfor de indre Foranstaltninger, hvormed Regeringen søger at raade Bod paa de Vanskeligheder, der opstaar for os ved de nuværende Forhold, ikke ligger nogen partipolitisk Brod, men kun en aaben Tilkendegivelse af, hvad man anser for rigtigt, og Ønsket om at yde sit Bidrag til, at de Foranstaltninger, der udføres, bliver saa gode og forstandige og saa samvittighedsfuldt gennemført som muligt.

Mistanken for, at der skulde skjule sig en partipolitisk Brod bag saglige Differencer om de forskellige Foranstaltninger, som Regeringen foreslaar, synes jeg ogsaa meget maa svækkes hos den høje Regering, hvis den ellers har nogen Tilbøjelighed til at nære en saadan Mistanke, ved den simple og selvfølgelige Betragtning, at dens Stilling ikke er misundelsesværdig, og at der indenfor de politiske Partier i Landet sikkert ikke er et eneste, som nærer Ønske om at staa paa den Plads, Rege-